

10.9.2013

A7-0139/ 001-001

AMENDAMENTE 001-001

depus de Comisia pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne

Raport

Agustín Díaz de Mera García Consuegra

A7-0139/2013

Țările terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierelor externe ale UE

Propunere de regulament (COM(2011)0290 – C7-0135/2011 – 2011/0138(COD))

Amendamentul 1

.

AMENDAMENTELE PARLAMENTULUI EUROPEAN*

la propunerea Comisiei

Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 539/2001 de stabilire a listei țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierelor externe și a listei țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerati de această obligație

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 77 alineatul (2) litera (a),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ parlamentelor naționale,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară¹, întrucât:

■

- (3a) *Reciprocitatea deplină a vizelor este un obiectiv pe care Uniunea ar trebui să îl urmărească în mod activ în relațiile sale cu țările terțe, contribuind astfel la îmbunătățirea credibilității și a consecvenței politicii externe a Uniunii la nivel internațional.*
- (3b) *La primirea unei notificări din partea unui stat membru privind hotărârea unei țări terțe care figurează în anexa II la Regulamentul (CE) nr. 539/2011 de a introduce obligativitatea vizelor pentru resortisanții statului membru respectiv, toate statele membre ar trebui să reacționeze în comun, oferind astfel un răspuns la nivelul Uniunii la o situație care afectează întreaga Uniune și care permite ca cetățenii acesteia să fie supuși unor tratamente diferite.*
- (3c) *Prezentul regulament ar trebui să introducă un mecanism privind suspendarea temporară a exonerării de obligația de a deține viză pentru o țară terță care figurează pe lista din anexa II la Regulamentul (CE) nr. 539/2001, în cazul unei situații de urgență, atunci când este necesară o reacție promptă pentru soluționarea dificultăților cu care se confruntă unul sau mai multe state membre și ținând seama de impactul general al situației de urgență asupra Uniunii Europene în ansamblul său.*
- (3d) *O creștere bruscă și substanțială indică depășirea pragului de 50%. Aceasta poate fi, de asemenea, mai scăzută dacă Comisia consideră că se aplică în cazul particular notificat de statul membru aflat sub presiune.*
- (3e) *O rată de recunoaștere scăzută indică o rată de recunoaștere a cererilor de azil de sub 3%. Aceasta poate fi, de asemenea, mai ridicată dacă Comisia consideră că se aplică în cazul particular notificat de statul membru aflat sub presiune.*
- (3f) *Este necesar să se evite și să se contracareze orice abuz ca urmare a acordării exonerării de obligația de a deține viză pentru șederi de scurtă durată pentru resortisanții unei anumite țări terțe, dacă pun în pericol politicile publice și securitatea internă a statelor membre.*
- (3g) *În scopul asigurării unui mecanism transparent și eficient aplicabil suspendării exonerării de obligația de a deține viză pentru resortisanții unei țări terțe care figurează pe lista din anexa II la Regulamentul (CE) nr. 539/2001, ca un mijloc de reciprocitate sau în cazul unei situații de urgență, ar trebui să se acorde Comisiei competența de a adopta acte delegate în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) în vederea modificării anexei II la Regulamentul (CE) nr. 539/2001 în ceea ce privește țara terță pentru care obligația de a deține viză este temporar restabilită. **Este deosebit de important ca, pe durata activităților pregătitoare, Comisia să desfășoare consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți. Atunci când pregătește și elaborează acte delegate, Comisia ar trebui să asigure***

¹ Poziția Parlamentului European din ...

transmiterea simultană, la timp și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliu. În cazuri excepționale legate de o situație de urgență, în cazul în care este nevoie de un răspuns urgent pentru a rezolva dificultățile întâmpinate de către unul sau mai multe state membre, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în vederea modificării anexei II la Regulamentul (CE) nr. 539/2001 în ceea ce privește țara terță pentru care obligația de a deține viză este temporar restabilită, în conformitate cu procedura de urgență.

■

(6) Întrucât ■ regimul vizelor aplicabil refugiaților și apatrizilor *introdus de Regulamentul (CE) nr. 1932/2006 al Consiliului din 21 decembrie 2006 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 539/2001* nu se aplică acestor persoane atunci când își au reședința pe teritoriul Regatului Unit sau al Irlandei, este necesar să se clarifice situația privind obligația de a deține viză impusă anumitor refugiați și apatrizi care își au reședința pe teritoriul *Regatului* Unit sau al Irlandei. Prezentul regulament *ar trebui să lase* statelor membre libertatea de a decide cu privire la acordarea unei exonerări de obligația de a deține viză sau la impunerea unei obligații de a deține viză pentru această categorie de persoane *în conformitate cu obligațiile lor internaționale*. Aceste decizii naționale *ar trebui notificate* Comisiei.

■

(8) Prezentul regulament *ar trebui să stabilească* temeiul juridic pentru obligația de a deține viză sau pentru exonerarea de această obligație a titularilor de *documente de călătorie* eliberate de anumite entități care se supun dreptului internațional, care nu sunt organizații internaționale interguvernamentale.

(8a) *Regulamentul (CE) nr. 539/2001 nu aduce atingere aplicării acordurilor internaționale încheiate de Comunitatea Europeană înainte de intrarea sa în vigoare, ceea ce implică necesitatea de a deroga de la regulile comune privind vizele, ținându-se totodată cont de jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene.*

(9) Prezentul regulament reprezintă o dezvoltare a acquis-ului Schengen, în conformitate cu Protocolul privind integrarea acquis-ului Schengen în cadrul Uniunii Europene, astfel cum este definit în Anexa A la Decizia 1999/435/CE1 a Consiliului din 20 mai 1999 privind definirea acquis-ului Schengen în scopul stabilirii, în conformitate cu dispozițiile relevante din Tratatul de instituire a Comunității Europene și Tratatul privind Uniunea Europeană, a temeiului juridic pentru fiecare din dispozițiile sau deciziile care constituie acquis-ul.

(10) În ceea ce privește Islanda și Norvegia, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în sensul Acordului încheiat între Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei în ceea ce privește asocierea acestor două state în vederea punerii în aplicare, a asigurării respectării și dezvoltării acquis-ului Schengen², care intră în domeniul de aplicare menționat la articolul 1

¹ JO L 176, 10.7.1999, p. 1.

² JO L 176, 10.7.1999, p. 36.

punctul B din Decizia 1999/437/CE a Consiliului din 17 mai 1999 privind anumite modalități de aplicare a acordului menționat¹.

- (11) În ceea ce privește Elveția, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen, în sensul Acordului încheiat între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană cu privire la asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen², care intră în domeniul de aplicare menționat la articolul 1 punctul B din Decizia 1999/437/CE a Consiliului, coroborat cu articolul 3 din Decizia 2008/146/CE a Consiliului³.
- (12) În ceea ce privește Liechtenstein, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în sensul Protocolului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein cu privire la aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană cu privire la asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen⁴, care intră sub incidența domeniului menționat la articolul 1 punctul B din Decizia 1999/437/CE⁵, coroborat cu articolul 3 din Decizia 2011/350/UE a Consiliului⁵.
- (13) Prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen la care Regatul Unit nu participă, în conformitate cu Decizia 2000/365/CE a Consiliului din 29 mai 2000 privind solicitarea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen⁶. În consecință, Regatul Unit nu participă la adoptarea prezentei decizii, care nu este obligatorie pentru acesta și nu i se aplică.
- (14) Prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen la care Irlanda nu participă, în conformitate cu Decizia 2002/192/CE a Consiliului din 28 februarie 2002 privind solicitarea Irlandei de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen⁷. În consecință, Irlanda nu participă la adoptarea prezentei decizii care nu este obligatorie pentru aceasta și nu i se aplică,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (CE) nr. 539/2001 se modifică după cum urmează:

1. Articolul 1 se modifică după cum urmează:

■

¹ JO L 176, 10.7.1999, p. 31.

² JO L 53, 27.2.2008, p. 52.

³ JO L 53, 27.2.2008, p. 1.

⁴ **JO L 160, 18.5.2011, p. 21.**

⁵ **JO L 160, 18.5.2011, p. 19.**

⁶ JO L 131, 1.6.2000, p. 43.

⁷ JO L 64, 7.3.2002, p. 20.

(aa) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

- „(4) Introducerea, reintroducerea sau menținerea, de către o țară terță care figurează pe lista din anexa II, a obligației de a deține viză pentru resortisanții unuia sau mai multor state membre, atrage după sine aplicarea următoarelor dispoziții:*
- (a) în termen de (30) de zile de la momentul punerii în aplicare de către țara terță a obligației de a deține viză sau, în cazurile în care obligația este menținută, în termen de (30) de zile de la data intrării în vigoare a prezentului regulament, statul membru (statele membre) în cauză notifică acest lucru în scris Parlamentului European, Consiliului și Comisiei.*

Această notificare:

(i) menționează data punerii în aplicare a măsurii și tipul (tipurile) documentelor de călătorie și al vizelor respective;

(ii) include o explicație detaliată a măsurilor preliminare luate de statul membru (statele membre) vizat(e) în vederea asigurării exonerării de obligația de a deține viză cu țara terță în cauză, precum și toate informațiile relevante;

Comisia publică, fără întârziere, informațiile privind notificarea în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria C, incluzând informații cu privire la data aplicării obligației de a deține viză și tipul (tipurile) documentelor de călătorie și al vizelor respective.

În cazul în care țara terță decide să ridice obligația de a deține viză, notificarea nu se efectuează sau este retrasă;

(b) Comisia, imediat după data publicării notificării și în consultare cu statul membru în cauză, ia măsurile necesare împreună cu autoritățile țării terțe pentru a reintroduce sau a introduce exonerarea de obligația de a deține viză și informează fără întârziere Parlamentul European și Consiliul cu privire la aceste măsuri;

(c) dacă în termen de (90) de zile de la data publicării notificării (notificărilor) și în pofida tuturor măsurilor luate în conformitate cu litera (b), în special în domeniile politic, economic și comercial, țara terță nu elimină obligația de a deține viză, statul membru (statele membre) vizat(e) poate (pot) solicita Comisiei să propună suspendarea exonerării de la obligația de a deține viză pentru resortisanții țării terțe în cauză.

În cazul în care un stat membru formulează o astfel de solicitare, acesta informează Parlamentul European și Consiliul;

(d) Când are în vedere măsuri suplimentare, Comisia ține seama de rezultatul măsurilor luate de statul membru vizat, de măsurile luate în conformitate cu litera (b) în vederea reintroducerii sau introducerii exonerării de obligația de a deține viză și de consecințele suspendării exonerării de obligația de a deține

viză asupra relațiilor externe ale Uniunii și ale statelor sale membre cu țara terță în cauză;

(e) dacă în termen de șase luni de la data publicării notificării, țara terță în cauză nu elimină obligația de a deține viză, la solicitarea statului membru sau din proprie inițiativă, Comisia:

(i) poate adopta, în conformitate cu articolele 4a și 4b, un act delegat de modificare a anexei II și de suspendare, pe o perioadă de (12) luni, a exonerării de obligația de a deține viză pentru resortisanții țării terțe în cauză; sau

(ii) înaintează Parlamentului European și Consiliului un raport de evaluare a situației cuprinzând motivele pentru care nu propune suspendarea exonerării de obligația de a deține viză. În raport sunt luați în considerare toți factorii relevanți, precum rezultatul măsurilor luate de statul membru vizat, măsurile luate în conformitate cu litera (b) în vederea reintroducerii sau introducerii exonerării de obligația de a deține viză și consecințele suspendării exonerării de obligația de a deține viză asupra relațiilor externe ale Uniunii și ale statelor sale membre cu țara terță în cauză;

(f) **■** dacă în termen de 24 de luni de la data publicării notificării țara terță în cauză nu elimină obligația de a deține viză, Comisia adoptă, în conformitate cu articolele 4a și 4b, un act delegat de modificare a anexei II și de suspendare pe o perioadă de 12 luni a exonerării de obligația de a deține viză pentru resortisanții țării terțe în cauză;

(g) dacă, în termen de șase luni de la data la care actul delegat menționat la litera (e) punctul (i) sau la litera (f) produce efecte, țara terță în cauză nu elimină obligația de a deține viză, Comisia poate înainta o propunere legislativă, de adoptat în conformitate cu procedura legislativă ordinară, în vederea transferării trimiterii la țara terță în cauză de la anexa II la anexa I;

(h) procedurile prevăzute la literele (e), (f) și (g) nu împiedică Comisia să prezinte o propunere de modificare a prezentului regulament în vederea transferării trimiterii la țara terță în cauză de la anexa II la anexa I în orice moment;

(i) în cazul în care țara terță în cauză elimină obligația de a deține viză, statul membru (statele membre) vizat(e) notifică imediat acest lucru Parlamentului European, Consiliului și Comisiei. Comisia publică notificarea în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria C. Orice act delegat adoptat în temeiul literei (e) punctul (i) sau în temeiul literei (f) încetează de a mai produce efecte la șapte zile de la publicarea notificării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene. În cazul în care țara terță în cauză a introdus obligația de a deține viză pentru resortisanții a două sau mai multe state membre, acest lucru se aplică numai după publicarea ultimei notificări”.

(j) În conformitate cu articolul 4b, Comisia adoptă, prin intermediul actelor delegate, modificări corespunzătoare la anexa II pentru a reflecta faptul că actele delegate menționate la litera (i) nu mai produc efecte.

■ (bb) alineatul (5) se elimină.

2. Se inserează *următoarele articole*:

„Articolul 1a

- (1) *Prin derogare de la articolul 1 alineatul (2), articolul 1 alineatul (1) se aplică temporar în situație (situații) de urgență, ca soluție de ultimă instanță, în legătură cu o țară terță care figurează pe lista din anexa II, dacă se decide astfel în conformitate cu prezentul articol.*
- (2) *Un stat membru poate să informeze Comisia dacă se confruntă cu una sau mai multe dintre următoarele circumstanțe care duc la o situație de urgență pe care nu o poate remedia de unul singur:*
- (a) o creștere bruscă *și substanțială* █, într-o perioadă de șase luni, a numărului de resortisanți ai unei țări terțe care figurează pe lista din anexa II, care s-au dovedit a fi în situație de ședere █ pe teritoriul statului membru în cauză *fără a avea acest drept*, comparativ cu *aceeași perioadă din anul precedent*;
 - (b) o creștere bruscă *și substanțială*, care duce la presiuni specifice asupra sistemului de azil într-o perioadă de șase luni, comparativ cu *aceeași perioadă a anului anterior*, a numărului de cereri de azil din partea resortisanților unei țări terțe care figurează pe lista din anexa II, pentru care rata de recunoaștere *este scăzută*;
 - (c) o creștere bruscă *și substanțială* █, într-o perioadă de șase luni, a numărului de cereri de readmisie respinse trimise de un stat membru unei țări terțe care figurează pe lista din anexa II, pentru resortisanții proprii, comparativ cu *aceeași perioadă din anul precedent*.

█ *Notificarea respectivă prezintă motivele pe care se întemeiază și cuprinde date și statistici pertinente, precum și o explicație detaliată a măsurilor preliminare pe care statul membru în cauză le-a luat în vederea remedierii situației. Comisia informează Parlamentul European și Consiliul imediat după ce primește o astfel de notificare din partea statului membru în cauză.*

- (3) Comisia examinează notificarea (*notificările*) transmisă(e) de unul sau mai multe state membre în temeiul alineatului (2), ținând cont de:
- (a) numărul de state membre afectate de oricare dintre situațiile descrise la alineatul (2);
 - (b) *dacă respectiva creștere este conformă cu alineatul (2) literele (a), (b) sau (c)*;
 - (c) impactul la nivel general al acestor creșteri asupra situației migrației în Uniune, astfel cum aceasta rezultă din datele furnizate de statele membre █;

- (d) rapoartele întocmite de FRONTEX **■**, de Biroul European de Sprijin pentru Azil sau de Europol, dacă circumstanțele o impun în cazul specific notificat;
- (e) chestiunea generală a politicilor publice și a securității interne, cu consultarea statului membru (statelor membre) vizat(e).

Comisia informează Parlamentul European și Consiliul asupra rezultatelor examinării sale.

(3a) *Comisia ia în considerare consecințele suspendării exonerării de obligația de a deține viză pentru relațiile externe ale UE și ale statelor membre ale acesteia cu țara terță în cauză și colaborează strâns cu țara terță respectivă pentru a găsi soluții alternative pe termen lung.*

(3b) *În cazul în care, în temeiul examinării menționate la alineatul (3a), Comisia hotărăște că acea acțiune este necesară, în termen de trei luni de la primirea notificării aceasta adoptă, în conformitate cu articolele 4a și 4b, un act delegat de modificare a anexei II și de suspendare pe o perioadă de (12) luni a exonerării de obligația de a deține viză pentru resortisanții țării terțe în cauză.*

În cazul unei decizii de suspendare a exonerării de obligația de a deține viză pentru resortisanții țării terțe în cauză, atunci când este necesar din motive imperioase de urgență, procedura prevăzută la articolul 4c se aplică actelor delegate adoptate în temeiul prezentului articol.

(4) Înainte de expirarea perioadei de valabilitate a **actului delegat adoptat** în temeiul alineatului (3b), Comisia, în cooperare cu statul membru (statele membre) în cauză, prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului. Raportul poate fi însoțit de o propunere de modificare a prezentului regulament, în vederea transferării **trimiterii la țara terță** în cauză în anexa I.

Articolul 1b

Cel târziu după patru ani de la intrarea în vigoare a prezentului regulament, Comisia transmite Parlamentului European și Consiliului un raport în care evaluează eficacitatea mecanismelor de reciprocitate și de suspendare și, după caz, prezintă o propunere legislativă de modificare a prezentului regulament în vederea modificării mecanismelor menționate la articolele 1 și 1a. Parlamentul European și Consiliul hotărăsc asupra acestei propuneri prin procedura legislativă ordinară.”

4. Articolul 4 se modifică după cum urmează:

(a) **alineatul (1)** se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Un stat membru poate prevedea excepții de la obligația de a deține viză, prevăzută la articolul 1 alineatul (1), sau de la exonerarea de obligația de a deține viză, prevăzută la articolul 1 alineatul (2), în ceea ce privește:

- (a) titularii de pașapoarte diplomatice, de serviciu/oficiale sau de pașapoarte speciale;
- (aa) *membrii echipajului civil al aeronavelor și navelor aflați în exercițiul funcțiunii;*
- (ab) *membrii echipajului civil al navelor care dețin un act de identitate pentru personal navigant eliberat în conformitate cu Convențiile Organizației Internaționale a Muncii (nr. 108 din 13 mai 1958 sau nr. 185 din 16 iunie 2003) sau cu Convenția Organizației Maritime Internaționale privind facilitarea traficului maritim internațional din 9 aprilie din 1965 (Convenția FAL), atunci când aceștia coboară pe uscat;*
- (ac) *echipajul și membrii misiunilor de urgență sau de salvare în caz de dezastru sau de accident;*
- (b) echipajul civil al navelor care navighează în apele *interioare* internaționale;
- (c) titularii de *documente de călătorie* eliberate de organizații internaționale interguvernamentale *în care unul sau mai multe state membre au statut de membru*, sau de alte entități *recunoscute de statele membre vizate ca fiind* supuse legislației internaționale, pentru funcționarii *acestor organizații sau entități*”.

(b) la alineatul (2) se adaugă următoarea literă :

- „(d) *fără a se aduce atingere cerințelor care decurg din Acordul european privind suprimarea vizelor pentru refugiați, semnat la Strasbourg la 20 aprilie 1959, refugiații recunoscuți, apatrizii și alte persoane care nu dețin cetățenia niciunei țări și care își au reședința pe teritoriul Regatului Unit sau în Irlanda și sunt titulari ai unui document de călătorie eliberat de Regatul Unit sau de Irlanda, care este recunoscut de statul membru vizat.*”;

5. Se inserează *următoarele articole*:

„Articolul 4a

- (1) *Actele delegate menționate la articolul 1 alineatul (4) litera (e) punctul (i), la articolul 1 alineatul (4) litera (f) și la articolul 1a alineatul (3b) modifică anexa II prin inserarea, în trimiterea la țara terță în cauză, a informațiilor referitoare la datele la care începe și se sfârșește suspendarea exonerării de obligația de a deține viză pentru resortisanții țării terțe respective.*
- (2) *Actele delegate menționate la articolul 1 alineatul (4) litera (e) punctul (i), la articolul 1 alineatul (4) litera (f) și la articolul 1a alineatul (3b) stabilesc o dată de la care suspendarea exonerării de obligația de a deține viză produce efecte, ținând seama de*

resursele disponibile în consulatele statelor membre. Data respectivă se stabilește în intervalul cuprins între șase și nouă luni de la notificarea actului delegat Parlamentului European și Consiliului în temeiul articolului 4b alineatul (4).

- (3) Prin derogare de la alineatul (2), un act delegat menționat la articolul 1a alineatul (3b), al doilea paragraf, se aplică de la data intrării sale în vigoare, în conformitate cu articolul 4c.
- (4) Comisia poate prelungi valabilitatea actelor delegate menționate la articolul 1 alineatul (4) litera (e) punctul (i), la articolul 1 alineatul (4) litera (f) și la articolul 1a alineatul (3b) pentru o perioadă de maxim 12 luni. În cazul în care Comisia propune o modificare a prezentului regulament în scopul transferării trimiterii la țara terță în cauză la anexa I în conformitate cu articolul 1 alineatul (4) litera (g), cu articolul 1 alineatul (4) litera (h) sau cu articolul 1a alineatul (4), aceasta prelungeste valabilitatea actului delegat în vigoare pe o perioadă de maxim 12 luni. Decizia de a prelungi perioada de valabilitate a actului delegat se adoptă în conformitate cu articolul 4b și modifică anexa II în conformitate cu alineatul (1).

Articolul 4b

- (1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei sub rezerva respectării condițiilor prevăzute în prezentul articol.
- (2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 1 alineatul (4) litera (e) punctul (i), la articolul 1 alineatul (4) litera (f), la articolul 1 alineatul (4) litera (j) și la articolul 1a alineatul (3b) se conferă Comisiei pe o perioadă de cinci ani de la intrarea în vigoare a prezentului regulament. Comisia elaborează un raport privind delegarea de competențe cel târziu cu nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungeste tacit cu perioade de durată identică, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opun unei astfel de prelungiri cu cel puțin trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.
- (3) Delegarea de competențe menționată la articolul 1 alineatul (4) litera (e) punctul (i), la articolul 1 alineatul (4) litera (f) și la articolul 1a alineatul (3b) poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificată în decizia respectivă. Aceasta intră în vigoare în ziua următoare datei publicării deciziei în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene sau la o dată ulterioară specificată în decizie. Decizia nu aduce atingere valabilității actelor delegate deja în vigoare.
- (4) Imediat ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
- (5) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 1 alineatul (4) litera (e) punctul (i), articolului 1 alineatul (4) litera (f) și articolului 1a alineatul (3b) intră în vigoare doar dacă Parlamentul European sau Consiliul nu formulează nicio obiecție în termen de (două) luni de la notificarea Parlamentului European și a Consiliului cu privire la acest act, sau dacă, înainte de expirarea acestui termen, atât Parlamentul European, cât și Consiliul informează Comisia că nu

vor avea obiecții. La inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului, respectivul termen se prelungește cu două luni.

Articolul 4c

- (1) Actele delegate adoptate în temeiul prezentului articol intră în vigoare fără întârziere și se aplică atât timp cât nu se formulează nicio obiecție în conformitate cu alineatul (2). În notificarea unui act delegat către Parlamentul European și Consiliu sunt menționate motivele utilizării procedurii de urgență.*
- (2) Parlamentul European sau Consiliul pot prezenta obiecții cu privire la un act delegat în conformitate cu procedura menționată la articolul 4b alineatul (5). În acest caz, Comisia abrogă actul fără întârziere, imediat ce Parlamentul European sau Consiliul își notifică decizia de a prezenta obiecții.*

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în statele membre în conformitate cu tratatele.

Adoptat la ...,

Pentru Parlamentul European

Președintele

Pentru Consiliu

Președintele